

De Collectie Drucker in het Rijksmuseum.

opgevoerde kunstbedrijf van dezen mensch, ging dit dan ook langs een andere lijn. Het is waar, dat Maris zich in den aanvang van zijn loopbaan een uitnemend figuurschilder toonde. Hij scheen daartoe zelfs in het bijzonder aangelegd, want hem was eigen die vaste en tegelijk gulle hand van teekenen, die niet uit schoolsche oefening kan ver-

misschien is het wel te zeggen, dat in den bouw van zijn stadsgezichten en landschappen, en van zijn wolkenhemels ook vooral, deze voornaamheid van teekenen zich nog ruimer en vrijer ontwikkelen kon naar een statig lijnenspel. Hoe Maris als figuurschilder zou uitgegroeid zijn, het laat zich moeielijk raden, en alleen van uit een te voren aangenomen

JACOB MARIS. SCHELPEVISSCHEN. 1885. (CAT. NO. 1519 n).

kregen worden, maar uiting is van een zelfstandig vormbegrip en fijnen keurzin van de lijn. In het genre, waarmee hij later zijn voorname plaats in de moderne Hollandsche school zou innemen, zijn dezelfde eigenschappen in den grond te herkennen. Hier ook zoekt de teekening de grootsche afgemetenheid van houding, het statuarische karakter van gedaantevorm, als bij de figuurbeelding. En

beginsel, betreffende de beteekenis van het onderwerp in kunstuiting, zou men kunnen redeneeren over het betreuenswaardig afdwalen van zijn werkelijke bestemming.

Maar er zijn nog andere omstandigheden, die tot verklaring kunnen dienen voor de latere afwijking van het figuurstuk. De kunst-richting die de binnenkamer, de atelier-atmosfeer, ontvlood, voelde zich het veiligst